

25.76x34.37	1	35	עמוד	10/11/2023	88198776-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

מיכאל קליינר

מלחמות היהודים

צדק הרצל כשאמר ש"אויבינו עשו אותנו עם אחד", השאלה היא אם שותפות הגורל שנתגלתה בינינו תשרוד גם אחרי הניצחון שבקצה המלחמה

קיר בתל אביב עם תמונות החטופים. אין בדל הצדקה לטבח צילום: גילי יערי, פלאש 90

רחבי המזרח התיכון, שבטווח של מאה שנים אחורה אין שום מרכיב המבדיל ביניהם ובין מוסלמים אחרים או ערבים אחרים. לעומתם, בני ישראל עברו גלגולים וטלטלות מקבוצה לאומית בארץ גושן, ביציאת מצרים ובתקופת ממלכות יהודה וישראל, שהשתמרה לאחר החורבן כקהילות דתיות שבבסיסן גרעין המורכב מסיפור לאומי של קבוצה אנושית, מוגדרת בקפידה, המאוחדת בתפילותיה, בזיכרונותיה, בערכיה ובעיקר בחלומותיה לעתיד.

זוהי קבוצה שרבים במהלך השנים נשרו ממנה כי לא עמדו בקושי העצום ובסבל שהיה כרוך בהשתייכות אליה, ובכללם הוגה דעות שהגדיר אותה לאחר התנצרותו: "היהודים עשויים ממין עיסה שנילושים ממנה אלים". מדובר ביהודי המומר היחיד שזכה לקריאת רחוב על שמו במדינת היהודים - היינריך היינה. אך התנועה לא הייתה חרסטרית. מול המומרים צירפה היהדות אליה אנשים שוחרי איכות אשר נמשכו אליה כמו פרפרים לאש אף שהיהדות ירעה להציע להם, לצד השתייכות לעם עולם, הרבה דם, דמע ובעיקר רדיפות.

לשיטתו של בנימין זאב הרצל, הגדרתו הלאומית מרחיקה לכת בפשטותה: "אנו עם אחד. אויבינו עשו אותנו עם אחד". ניתן לקבל, בהסתייגויות, את ההגדרה הפשטנית של הרצל אם מוסיפים לה מילה אחת: מחדש. אויבינו עשו אותנו, מחדש, עם אחד. אני משער שיימצאו שוחרי אקטואליה שיתרפקו על ההגדרה הזו כמוצאי שלל רב לאמור: בשמחת תורה הפכו אותנו אויבינו, מחדש, לעם אחד.

הכל רק שאפילו ברגעים הרי אחדות אלו, חלק ממצב דעת הקהל מגלים געגוע עז לספורט הלאומי החביב עליהם: הכאה על חטא. במסגרתו, הכל מכים במרץ על חזותיהם של אחרים. אבל בינתיים בקרב רוב הציבור כל מה שהתחולל במקומותינו עד לערב שמחת תורה כמו נמחק מהתודעה. לעת עתה קשה לזהות געגוע לשחזור הפצעים שלפני המבול. השאלה הגדולה היא אם תחושת שותפות הגורל השוררת במקומותינו, תשרוד את הניצחון שבקצה המלחמה. ❖

לעבר יישובים ישראלים אפילו קלטה אלפי עובדים שהזרימו את שחרם לכלכלת עזה. אכן, ממש מצור דורסני וחונק המצדיק ללא צל של ספק את הפגרום בשמחת תורה... בחזרה למניע של ההפגנות: זוכה פרס נובל לספרות ב-1932 ג'ון גולסוורת התפרסם בישראל בזכות סדרת מופת טלוויזיונית פרי עטו, שהייתה הראשונה ששודרה עם 100% רייטינג בטלוויזיה הישראלית לאחר הקמתה ב-1968: "ההגדה לבית פורסייט". הייתה לגולסוורת הגדרה לא קלה לאבחון ביחס ליהודים: "איני סובל את היהודים. הם עובדים קשה יותר, הם פיקחים יותר, הם ישרים והם נמצאים בכל מקום". אמירה קודמת של בנימין זאב הרצל מפשטת את המסר הזה המשתמע, לכאורה, לשתי פנים: "שונאים אותנו, כנראה, באותה מידה בגלל מעלותינו כמו בגלל מגרעותינו".

זו אולי אחת הסיבות לכך שבניגוד לתחזיות, האנטישמיות אינה רועכת מאז שהעם היהודי קם מעפר והקים מדינה שהיא סיפור הצלחה העולה על כל רמיון, אלא להפך: היא מקבלת תאוצה אקספוננציאלית כאשר האנטישמיות הקלאסית הנתונה במלחמת מאסף, פוגשת את שנאת ישראל החרשה - והחיבור יוצר קוקטייל המסכן לא רק את ישראל אלא את הציוויליזציה כולה.

עיסת האלים

המדהים בכל הסיפור הזה הוא שמי שעומדים מאחורי מסע ההסתה נגד ישראל הם אנשי אותה הרשות הפלסטינית שחמאס סילק, רצח ואפילו זרק באכזריות מהגגות כדי להשתלט בכוח על עזה לאחר התנתקותה של ישראל ממנה. לכן הרעיון כי לאחר מיגור חמאס ניתן יהיה להחליף את מבצעי השואה של 7.10.23 במכחיש שואה דוגמת אבו מאזן, הוא רעיון עוועים. הרשות לא רק מכחישת שואה, אלא גם מכחישת יהדות. לכן סירב אבו מאזן באנאפוליס לקבל את דרישתה של ציפי לבני להכיר בישראל כמדינה יהודית, תוך גיבוב דברי הבל כי היהודים הם אוסף קהילות דתיות ולא עם.

מה שנלעג הוא שמכחישי ההיסטוריה היהודית המגדירים את עצמם כעם פלסטיני, הם ברובם ערב רב של מהגרי עבודה מכל

מחלקות ללימודי המזרח התיכון הממומנות על ידי קטאר, ממחזרים שקרים שמייצרות עמותות שוטפות מוח עתירות ממון, שאף הן ממומנות מאותו מקור. פיליפ רות טוען שצעירים אמריקאים יהודים שהוריהם בחיים, נותרים בני 15 עד יום מותם של ההורים. ואכן, הכסף הקטארי מגייס בהצלחה סטודנטים העשויים מהחומרים האלה כדי להפיץ תעמולה שקרית ולארגן הפגנות פרוי-פלסטיניות של תלמידים, שאין להם אפילו מושג היכן ישראל ממוקמת במפה.

אשר לאמירתו של מזכ"ל האו"ם, שמשמעותה היא שהכיבוש והמצור בעזה מהווים פתח להבנת מניעיה של מתקפת הטרור הראע"שית, זוהי אמירה שהייתה אמורה להביא להרחתו המיידית של אומרה. שהרי גם לו היה שמץ אמת בדבריו של המזכיר בדבר "המצור המתמשך על עזה", האם ניתן למצוא בהם בדל הצדקה לרצח הורים לעיני ילדיהם, לביטור בטנה של אם הרה ורצח התינוק לעיניה, וחטיפת זקנים, ביניהם שורדי שואה.

קוקטייל של אנטישמיות

אבל האמת היא כמובן שאין מילה אחת של אמת בדבריו של המזכ"ל גוטרש. ישראל פינתה ב-2006 את כל רצועת עזה עד המטר האחרון, כולל התוחמת הצפונית שמשפטיה ניתן היה להגן על הותרתה בירי ישראל בהיותה, על פי מיפוי מוסמך, שטח הפקר שנוי במחלוקת שבו שכנו שלושת היישובים אלי סיני, דוגית וניסנית. בעקבות ההתנתקות הזו לא נותר בעזה יהודי אחד לרפואה. לא נותר בה חייל אחד של צה"ל. הצגתה של רצועת עזה כאילו הייתה נצורה וישראל הטילה עליה סגר, מסתמכת על הבורות והשטחיות של התקשורת העולמית. מדהים עד כמה חזרות על שקר גורמות ל"אמת האלטרנטיבית" להצמיח כנפיים כמו הייתה תורת משה מסיני.

זאת ועוד, באטלס הישן אצלי בארון גיליתי למרבה ההפתעה שרצועת עזה גובלת במצרים וקיים אפילו מעבר גבול תקני ברפיח. חרף זאת, ישראל אפשרה מעבר סחורות משטחה לעזה, סיפקה לה חשמל ומים, ובתקופות שבהן לא נורו טילים

לאון בלום, ראש ממשלת צרפת בעבר, היה האיש שאותו גייס חיים ויצמן ברגע האחרון לשכנע את ממשלת צרפת לשנות את הצבעתה על תוכנית החלוקה מ"נמנע" ל"בעד". בלום הסביר לצרפתים שיש לתמוך בהקמת המדינה היהודית משום שרעיון הצדק הוא הדבר היחיד שקיים את היהודים ואיחדם בתלאותיהם הממושכות.

מאות האלפים שיצאו בכל רחבי ארה"ב ומדינות האיחוד האירופי, החל מה-8 באוקטובר, לרחובות ולכיכרות כשהם מניפים דגלים וצועקים: "פלסטין אחת מן הנהר לים", לא שמעו על הצדק היהודי, לא כל שכן צדק ליהודי. אפילו צדקת עצם הקיום היהודי זרה להם. זאת על פי האסכולה שהייתה מקובלת בחלקים נרחבים באירופה לפני מלחמת העולם השנייה. אותה אסכולה שמחצה למוות, בין היתר, את צרפת של ליאון בלום. הם לא דורשים שתי מדינות, הם דורשים את חיסולה של מדינת ישראל ומחיקתה מן המפה ברוח הגרסה הסינית החרשה של מפת המזרח התיכון.

מגלגלי העיניים למיניהם מנסים לייחס את גל השנאה המתפרצת הזו כלפי ישראל והיהודים לעוצמת התגובה הישראלית למתקפת הטרור של חמאס בבוקר שמחת תורה. "אי אפשר להגיב על פשע נגד האנושות בפשע דומה" טוענים מי ממבקרי ישראל שטורחים בכלל לנסות להסביר את עמדתם. אלא שההפגנות נגד ישראל החלו הרבה לפני שהתגבשה העילה לכאורה שלה טוענים מצדיקי ההפגנות. שכן הן באו לעולם כבר למחרת הטבח באזרחי עוטף עזה ושיגור מאות טילים של חמאס לעבר אוכלוסייה אזרחית בכל רחבי ישראל, בשעה שחיל האוויר עסק בחיסול מקורות ירי ובמרדף אחרי יחידות חמאס שחררו לישראל, כדי להוציא להורג עוד ועוד אזרחים ישראלים, ביניהם תינוקות, זקנים ונשים הרות.

איך בכל זאת קרה שארגונים שרוממות הצדק והשלום בגרונם בחרו להפגין נגד הקורבן ולא נגד הטרוריסטים דמויי דאע"ש? ובאותה מידה, מה בדיוק גרם למזכ"ל האו"ם לומר שניתן להבין את מתקפת הבזק של חמאס על אוכלוסייה אזרחית? המפגינים, חלקם יהודים, הלומדים במאות